

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 671
van **TINE VAN DER VLOET**
datum: 25 juli 2016

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Bijstandsorganisaties - Transparantie bijdragen

In het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2015 werden de taken voor de bijstandsorganisaties uiteengezet. Hierbij zijn een aantal taken die de bijstandsorganisaties, in ruil voor het verkrijgen van een subsidie, zonder bijdrage van de cliënt moeten doen; voor andere taken kunnen zij een bijdrage vragen.

In artikels 6 en 7 van dat besluit wordt uiteengezet voor welke taken de bijstandsorganisaties geen bijdrage mogen vragen. In artikel 8 staat dat ze een bijdrage mogen vragen voor volgende zaken:

- 1° het bemiddelingsoverleg binnen de regio's vermeld in artikel 18 van het decreet van 25 april 2014, actief bijwonen;
- 2° het ondersteuningsplan vertalen in feitelijke zorg en ondersteuning;
- 3° concrete uitvoerings- en bijbehorende budgetplannen helpen opstellen;
- 4° mogelijke aanbieders van zorg en ondersteuning en assistenten zoeken, selecteren en met hen onderhandelen;
- 5° bijstand verlenen bij het sluiten van contracten;
- 6° bijstand verlenen bij het beheer van het persoonsvolgend budget;
- 7° bijstand verlenen bij het voldoen aan de verantwoordingsplicht voor de besteding van het persoonsvolgend budget ten aanzien van het agentschap;
- 8° een bemiddelende rol opnemen bij langlopende geschillen op verzoek van de budgethouder.

In artikel 9 van hetzelfde besluit vinden we het volgende terug: "De bijstandsorganisaties zijn transparant over het lidgeld en de bijdragen die ze aanrekenen, en ze communiceren daarover op een eenduidige en voor iedereen toegankelijke en begrijpbare manier. De kostprijs van het lidgeld en de bijdragen wordt uitgedrukt in euro's en in personeelspunten als vermeld in artikel 10 van het decreet van 25 april 2014."

Het transparant en duidelijk communiceren is belangrijk. Op de websites van de drie bijstandsorganisaties (vzw's Alin, Onafhankelijk Leven en Absoluut) is het echter niet makkelijk om te vergelijken. Soms wordt met een wederkerend forfait gewerkt waarin bijvoorbeeld verplaatsingskosten zitten, ofwel is er een eenmalige jaarlijkse dossierkost. Ook wordt een uurtarief soms per kwartier of per halfuur aangerekend, of soms kan een sessie meer dan een uur inhouden. Sommige tarieven zijn ook niet op de websites terug te vinden. Dit alles maakt dat het erg moeilijk vergelijken is, hetgeen toch zou moeten kunnen volgens het besluit van de Vlaamse Regering.

1. Welke vormen van bijstand biedt elke bijstandsorganisatie aan en hoeveel kost elke vorm van bemiddeling door die bijstandsorganisatie?
2. Hoe ziet de minister mogelijkheden om, zoals het besluit voorschrijft, de kosten die elke bijstandsorganisatie aanrekent aan de cliënt duidelijk en vergelijkbaar te maken? Hoe zal de minister dit uitwerken?
3. Hoort volgens de minister bij prijstransparantie dat bijstandsorganisaties duidelijk op hun website hun prijzen affichereren? Welke andere mogelijkheden ziet de minister voor transparantie in het kader van prijszetting?
4. Is er communicatie geweest naar de gebruikers voor welke zaken (g)een bijdrage betaald dient te worden aan de bijstandsorganisaties? Is hierin communicatie gepland en zo ja, op welke manier zal dat gebeuren?

ANTWOORD

op vraag nr. 671 van 25 juli 2016

van **TINE VAN DER VLOET**

1. Het BVR stelt dat de bijstandsorganisaties transparant over het lidgeld en de bijdragen die ze aanrekenen, moeten communiceren, op een éénduidige en voor iedereen toegankelijke manier. Het is uiteraard vanuit klantgerichtheid ten eerste aan te bevelen dat personen met een handicap de diensten en prijzen van de bijstandsorganisaties kunnen vergelijken.

De vormen van bijstand die een bijstandsorganisatie kan aanbieden, zijn beschreven in het Besluit van de Vlaamse Regering. Enerzijds is er laagdrempelige individuele bijstand aan budgethouders. Hiervoor mag geen bijdrage gevraagd worden, en het aanbod mag beperkt zijn tot de leden van een bijstandsorganisatie. Anderzijds is er meer gespecialiseerde individuele bijstand aan budgethouders. Hiervoor mag wel een bijdrage geleverd worden. Wanneer we de websites van de bijstandsorganisaties raadplegen dan zien we beide vormen van bijstand als volgt vertaald: laagdrempelige bijstand is vooral informatieverstrekking en adviesverlening via brochures, website en helpdesks (telefonisch advies); hoogdrempelige individuele bijstand omvat voornamelijk coaching of zorgconsulentschap via huisbezoeken. Beide vormen van bijstand worden al dan niet met prijsaanduiding, door de bijstandsorganisaties uitvoerig en via voorbeelden beschreven. Het is echter een terechte opmerking dat vergelijken van diensten en prijzen niet éénvoudig is.

Er wordt momenteel werk gemaakt van een ministerieel besluit over de kwaliteitseisen voor bijstandsorganisaties. Hierin zullen verdere modaliteiten opgenomen worden. Het is zo dat het de vrijheid van de individuele bijstandsorganisaties is om het eigen aanbodspakket te concretiseren. Dit betekent dat de pakketten niet steeds dezelfde elementen bevatten, en een absolute vergelijkbaarheid van prijzen daardoor niet kan gegarandeerd worden. Er bestaat een structureel overleg tussen het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en de bijstandsorganisaties. Het agentschap zal deze problematiek ter bespreking brengen op een volgend overleg.

2. Zoals reeds beantwoord op vraag 1: via een ministerieel besluit over kwaliteitseisen en in overleg tussen het VAPH en de bijstandsorganisaties.
3. Uiteraard hoort bij prijstransparantie dat de prijzen van diensten aangeboden door bijstandsorganisaties duidelijk vermeld staan op de website, of andere media, van de deze organisaties. Daarnaast dienen de prijzen weergegeven te worden in brochures en eventuele andere informatiedragers. Tenslotte dient de prijs zeer duidelijk opgenomen in de overeenkomsten met de budgethouders. Ook deze elementen zullen mee ter bespreking genomen worden bij de uitwerking van de kwaliteitseisen voor de bijstandsorganisaties.
4. Er is nog geen communicatie gevoerd naar gebruikers over de diensten van de bijstandsorganisaties die al dan niet betaald moeten worden. Bij de overstap naar de persoonsvolgende financiering zullen alle huidige PAB-budgethouders, maar ook alle gebruikers van diensten en voorzieningen, een persoonlijk schrijven krijgen waarin wordt meegedeeld wat voor hen het toegekende budget zal zijn vanaf 1 januari 2017. Bij dit schrijven zal hen meegedeeld worden waar ze de verdere informatie

rond persoonsvolgende financiering kunnen vinden. De informatie gaat immers veel ruimer dan de prijssetting van de bijstandsorganisaties. Hetzelfde geldt uiteraard voor nieuwe instromers vanaf 1 september 2016.